

PSİKOLOJİ
KİTAPLIĞI

Endişe Kavanozundan Çıkanlar

VEYSİ
ÇERİ

ÇİZER
İREM İNAN
YILMAZ

Benim adım **Beno**.
Gizemli ormanların arasında,
Lal adında bir kasabada yaşıyorum.
Henüz dört yaşında, **turuncu** bir dinozorum.

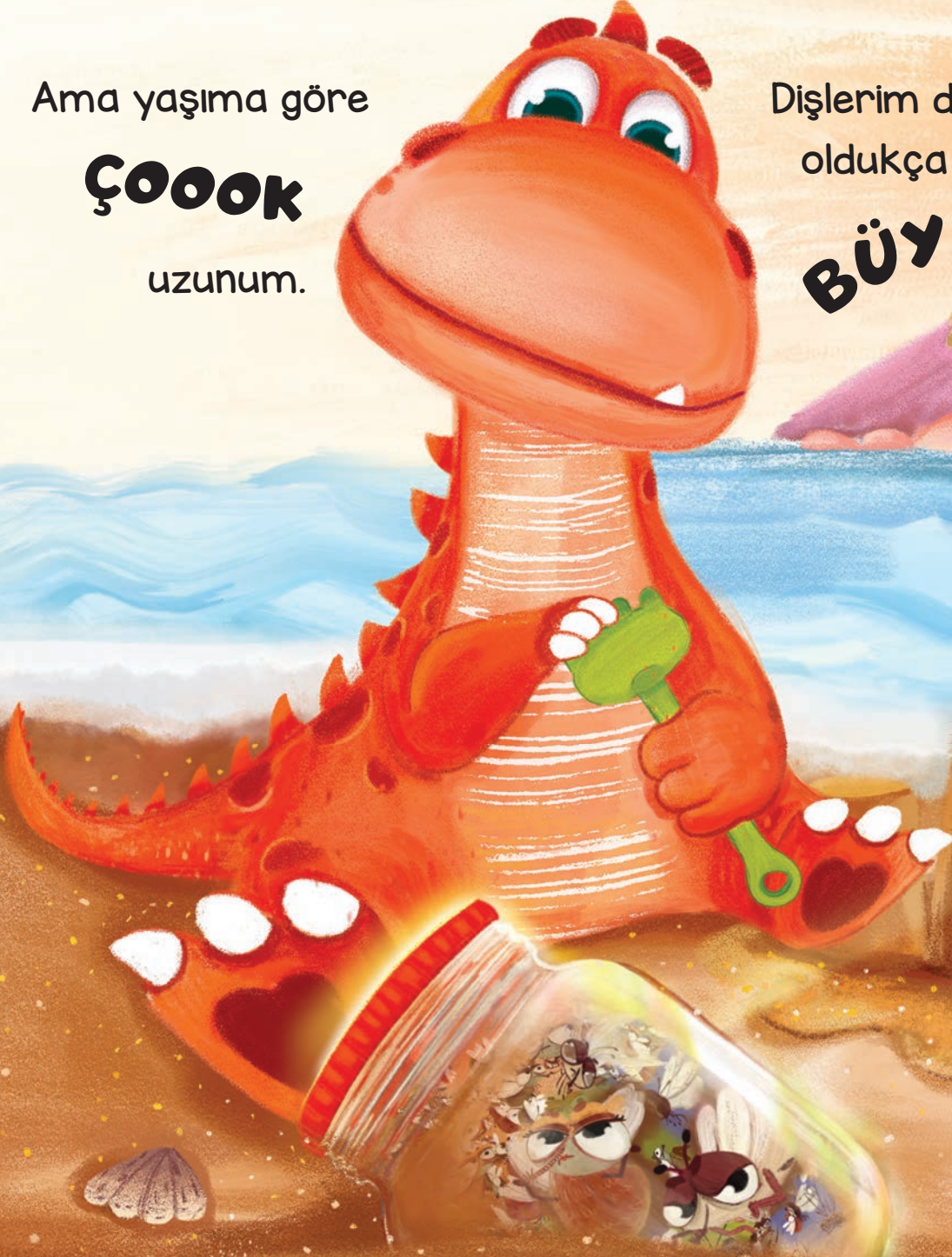
Ama yaşıma göre

ÇOOOK

uzunum.

Dişlerim de
oldukça

BÜYÜK.

Parlak kumları olan Simli Kumsal'da
her gün, türlü oyunlar oynuyorum.

Bir gün, kumsalda oynarken,
parlak bir ışık gözümü kamaştırdı.

"Ayy, bu ne böyle?"

Merakla koştum, baktım.

Işıl ışıl parlayan bir kavanozdu.

Kapağı kapalıydı. Şöyle bir çevirince

kapağını...

...hemen açıldı.

Açıldığı gibi içinden bin tane arı fırladı!

Yok yok! **Bunlar arı deęildi.**
Hepsi birden kulağıma bir Őeyler fısıldadı.

O an kalbimde bir ağrı hissettim.
Sanki kollarım, bacaklarım
güçsüzleşti.

Doldu zihnime karanlık düşünceler.

Nasıl karanlık dersen, işte şöyle:

“Ya babam hemen dönmezse Gürültü Ormanı’ndan?”
“Ya hiç arkadaşım olmazsa mahalleden ya da okuldan?”

“Ya gece belirirse bir canavar yatağımın ucunda?”

“Ya kalırsam bir başıma dünyada?”

“Ya kimsecikler sevmezse beni bir daha?”

